

РЕШЕНИЕ

№ 17916

гр. София, 27.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 08.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **12656** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР) във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Б. Н. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [жк], [жилищен адрес] съдебен адрес гр. С., [улица], чрез адв. А. Т. – САК, срещу Заповед № 513з-11937 от 04.11.2024г. на директора на СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.
Поддържа се незаконосъобразност на оспорената заповед поради неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят твърди, че дисциплинарнонаказващият орган (ДНО) неправилно не се е съобразил с квалификацията на вмененото деяние, дадена от проверяващата комисия - по чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение 1 от ЗМВР, респ. неправилно е квалифицирал деянието по чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР (неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи), във вр. с чл. 62, ал. 7 от Инструкция № 81213-749 от 20.10.2014г., тъй като тази инструкция не е издадена въз основа ЗМВР и не препраща към него. Сочи, че инструкцията не му е връчена. Счита, че неправилната квалификация на деянието в случая е довела до невъзможност за наказваното лице да реализира в пълен обем правото си на защита, доколкото в хода на дисциплинарната проверка се е защитававал срещу правната квалификация на деянието, дадена от комисията, а впоследствие му е наложено наказание по

друга правна квалификация. Намира за недоказано, че за наказваното лице е била налице обективна възможност да „установи“ невръчен фиш, както и дали системата към момента на процесната проверка е била изправна и дали е отразявала наличието на невръчен фиш, вкл. дали на жалбоподателят е било зачислено към момента на проверката устройство за отдалечен достъп до нужният масив от информация за установяване невръчването. Визира нарушение на чл.195, ал.1 от ЗМВР. Претендира се отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

Ответникът директор на СДВР оспорва жалбата чрез юрк. Д. И. в писмени бележки от 08.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед № 513з-4804 от 07.05.2024г., изменена и допълнена със заповеди № № 513з-6941 от 01.07.2024 г. и 513з-10991 от 16.10.2024 г., на директора на СДВР, на основание чл.205, ал.2 от ЗМВР срещу младши инспектор Б. Н. К. - старши полицай в група „Охрана на обществения ред“ (ООР) на сектор „Охранителна полиция“ към 01 РУ - СДВР, е разпоредено извършване на проверка на данните в Докладна записка № 4575р-784/11.04.2024 т. по описа на ДИ- МВР.

Проверяващата комисия изготвила Справка рег. № 4332р-84095 от 25.10.2024 г. В т.9, стр.6 от справката, е посочено, че на 26.11.2023 г. мл. инспектор Б. Н. К., съвместно с мл. Инспектор К. С., са допуснали пропуск като са извършили проверка на лек автомобил с водач Е. С., която е била вписана в Приложение № 7 (доклад за проверени лица и превозни средства), но не са извършили проверка чрез РСОД и ОДЧ.

В т.15, стр.7 от справката е отбелязано, че мл. инспектор Б. Н. К. е преминал курс на обучение в ЦСПП П., но не е имал отделен курс за работа с РСОД, като за посочения период е използвал системата РСОД с чужди профили, тъй като неговият профил все още не е бил активен. На стр.13 от справката проверяващата комисия е направила предложение на мл. инспектор Б. Н. К. да бъде потърсена дисциплинарна отговорност на основание чл.199, ал.1, т.3 от ЗМВР (небрежност в служебната дейност, забавено или лошо изпълнение на заповед), за което се налага дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“, въпреки, че деянието е съставомерно и по чл.200, ал.1 т.15 от ЗМВР. В изводите на проверяващата комисия, обективирани на стр.37 и сл. от справката, т.10 (стр.43 от справката, л.127 от делото) е посочено, че на 26.11.2023 г. мл. инспектор Б. Н. К., съвместно с мл. Инспектор К. С., са били назначени в наряд като АП-71/72 за извършване на дейност по контрол на пътното движение, за времето от 07:00 ч. до 19:00 ч. на същата дата съгласно ежедневна ведомост на личния състав на 03 взвод при 01 РУ-СДВР № 225р-44993/23.11.2023 г., със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] . Около 16:50 часа служителите извършили проверка на водач Р. И. А., ЕГН [ЕГН], като не й били връчени 5 броя електронни фишове, издадени преди извършваната проверка. Дадена е квалификация, че с бездействието си служителите са допуснали нарушение на чл.62, ал.7 от Инструкция № 81213-749 от 20.10.2014 г. Посочено е в справката (стр.43), че деянието може да се квалифицира като нарушение по чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР, за което съгласно чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР се налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

На стр.63 и сл. от справката комисията направила следните предложения: по т.8 – на мл. инспектор Б. Н. К. да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца на основание чл.200, ал.1, т.11, предл. 1 от ЗМВР – неизпълнение на служебни задължения.

С Покана рег. №225р-15936 от 20.05.2024 г. на проверяващата комисия е обективизирано връчване на Заповед № 513з-4804 от 07.05.2024г. Със същата покана служителят е запознат с правата си по чл.207, ал.11, вр. ал.8, т.1 от ЗМВР. По идентичен начин са съобщени и заповеди № № 513з-6941 от 01.07.2024 г. и 513з-10991 от 16.10.2024 г. на директора на СДВР.

С Покана рег. №4332-84103 от 26.10.2024 г. на председателя на проверяващата комисия служителят е запознат със Справка рег. № 4332р-84095 от 25.10.2024 г., както и с възможността на основание чл.207, ал.10 от ЗМВР да даде допълнителни обяснения в 24-часов срок.

Жалбоподателят депозирал писмени сведения рег. № 4332р-84165 от 28.10.2024 г., че за периода от 01.11.2023 г. до 02.02.2024 г. не е нарушавал служебните си задължения.

Изготвен е Доклад рег. № 4575р-1073 от 28.10.2024 г. на проверяващата комисия. Предложенията на комисията по доклада не касаят мл. инспектор Б. Н. К. (л.299-300 от делото). В Приложение № 4 към доклада, касаещо мл. инспектор К. С. е посочено, че на 26.11.2023 г. С. е бил старши на наряд с Б. К., като АП-71/72 за извършване на дейност по контрол на пътното движение, за времето от 07:00 ч. до 19:00 ч., като около 16:50 часа служителите извършили проверка на водач Р. И. А., ЕГН [ЕГН], като не й били връчени 5 броя електронни фишове.

Издадена е оспорената Заповед № 513з-11937 от 04.11.2024г. на директора на СДВР, с която на служителя на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

В заповедта е изложена следната фактическа обстановка:

На 26.11.2023 г., в наряд като АП-71/72 за извършване на дейност по контрол на пътното движение, за времето от 07:00 ч. до 19:00 ч. на същата дата, са били назначени младши инспектор Б. К. и младши инспектор К. С., съгласно ежедневна ведомост на личния състав па 03 взвод при 01 РУ-СДВР № 225р-44993/23.11.2023 г. Видно от Информационна карта за дейността на наряда № 438365, младши инспектор К. и младши инспектор С. са били назначени да изпълняват служебните си задължения по пътен контрол, със служебен автомобил с рег. № СВ 2454 НР. Около 16:50 ч., в[жк], полицейските служители са извършили проверка на лек автомобил марка „Рено“, модел „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] и водач, установен, като Р. А.. Извършената полицейска проверка се потвърждава от приложения към материалите от дисциплинарната проверка Доклад за проверени лица и превозни средства за дейното на АП-71/72 за дата 26.11.2023 г. При извършената проверка (приложено полицейско правомощие), полицейските служители не са връчили на водача на лекия автомобил издадените му и невръчен електронни фишове, като е следвало същите да бъдат връчени и съответно впоследствие платени от санкционираната гражданка г-жа А..

Според ДНО обстоятелството, че младши инспектор Б. К., като част от екипа на АП- 71/72, не е връчил на г-жа Р. А. издадените й електронни фишове, се потвърждава от Справка за невръчени електронни фишове на проверени лица в АИС ПП и АИС АНД (Приложение 4), изготвена при извършената в ДИ-МВР проверка и присъединена към материалите от настоящата дисциплинарна проверка. Видно от цитираната справка (Приложение 4), екипът на АП-71/72, в състава, на който е включен младши инспектор Б. К., са направили проверка в системните журнали на Автоматизирана информационна система „Пътна полиция“ (АИС ПП) и Автоматизирана информационна система Административно-наказателна дейност (АИС АНД), като са установили, че А. има 5 броя невръчени електронни фишове, както следва:

- № К/5836197/28.04.2022 г. - издаден за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, за което на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на водача е наложена глоба в размер на 50 лв;

- № К/5950929/01.06.2022 г. - издаден за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, за което на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на водача е наложена глоба в размер на 50 лв;

- № К/6181717/19.07.2022 г. - издаден за нарушение на чл. 21, ад. 1 от ЗДвП, за което на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на водача е наложена глоба в размер на 50

лв;

- № К/7513643/25.05.2023 г. - издаден за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, за което на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на водача е наложена глоба в размер на 50 лв;

- № К/8119426/25.09.2023 г. - издаден за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, за което на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на водача е наложена глоба в размер на 50 лв;

В справката не била отразена дата на връчване на фишовете, което означавало, че същите не са били връчени до момента на изготвяне на цитираната справка.

Посочено е в заповедта, че проверката при спиране на автомобил на пътя протича чрез радиостанция за отдалечен достъп (РСОД) - таблет, където се съдържа цялата информация за водача на автомобила. В случай, че водачът има регистрирани в системата на АНД електронни фишове, полицейският служител следва да разпечата същите на мобилния принтер, намиращ се в служебния автомобил и до връчи фишовете. На 26.11.2023 г. младши инспектор Б. К. е следвало до предприеме действия по отпечатването на 5 бр. фишове, регистрирани в системата на АИС А. на водача Р. Л., но не го е направил, въпреки че фишовете са били отбелязани в системата като невръчени.

Въз основа на тези констатации, ДНО е формирал правен извод, че младши инспектор Б. К. не е изпълнил задължението да връчи издадените на водача електронни фишове, регламентирано в разпоредбата на чл. 62, ал. 7 от Инструкция № 81213-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение: "При установяване на невръчен електронен фиш на проверяваните лица, полицейски орган отпечатва същия чрез мобилно печатащо устройство и предприема действия за връчването му...", с което виновно е нарушил посочената разпоредба.

Деянито е квалифицирано като нарушение, на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т.1 от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконов нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“ от ЗМВР, за което съгласно чл. 200, ал.1, т. 15 от ЗМВР се налага наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до 1 година.

ДНО изрично е посочил в заповедта, че в хода на извършената проверка, извършеното от младши инспектор К. дисциплинарно нарушение е квалифицирано от проверяващата комисия като съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 11, предложение 1 - (1) Дисциплинарно наказание „порицание“ се налага за „т.11 неизпълнение на служебни задължения“ от Закона за МВР.

В качеството си на дисциплинарно наказващ орган, директорът на СДВР не е възприел така направената от проверяващата комисия квалификация, тъй като и приел, че нарушението на чл. 62, ал. 7 от Инструкция № 81213- 749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение: „при установяване на невръчен електронен фиш на проверяваните лица, полицейски орган отпечатва същия чрез мобилно печатащо устройство и предприема действия за връчването му...“, съставлява дисциплинарно нарушение, съставомерно по чл. 200, ал. 1, т.15 от ЗМВР „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконов нормативни актове,, за което се налага дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца до 1 година, тъй като нарушението на разпоредбите на подзаконов нормативен акт, какъвто е Инструкция № 81213-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, е изведено в ЗМВР като самостоятелно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, съставомерно по

чл. 200, ал. 1, т. 15 от ЗМВР, а не посоченото от комисията чл. 200, ал. 1, т. 11, предл.1 от ЗМВР. В заповедта са обсъдени писмените обяснения на служителя с рег. № 4332р-84165 от 28.10.2024 г., но същите са приети за непълни и противоречащи на събраните в хода на проверката писмени доказателства. Посочено е, че служителят е бил наясно, че след като има регистрирани в АИС АНД невръчени електронни фишове на водача, е следвало да ги връчи, но не го е направил, а фактът, че не признава виновното си поведение, налага обоснован извод, че служителят прави опит да оправдае бездействието си.

Видно от ръкописното отбелязване върху заповедта същата е връчена на жалбоподателя на 18.11.2024 г. Жалбата, по която е образувано настоящето производство от 27.11.2024 г. е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен съд съобразно чл.211 ЗМВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество и при гореустановената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл.204, т.3 ЗМВР. Същата е мотивирана от фактическа и правна страна и издадена във формата по чл.210, ал.1 ЗМВР, доколкото съдържа данни за извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срока на наказанието.

Дисциплинарно наказание е наложено в 2-месечния срок по чл.195, ал.1 ЗМВР, който в случая тече от запознаване на ДНО на 29.10.2024 г. със справка рег. № 4332р-84095 от 25.10.2024 г.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 513з-4804 от 07.05.2024г. на директора на СДВР, с която на основание чл.205, ал.2 ЗМВР е разпоредена проверка на данните, посочени в Докладна записка рег. № 4575р-784 от 11.04.2024 г. на Дирекция „Инспекторат“ на МВР. Представеното по делото копие от заповедта по чл.205, ал.2 ЗМВР съдържа отбелязване за запознаване на служителя с нея, с което е изпълнено изискването на чл.18, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/2021 г., вкл. с правата му по [чл. 205, ал. 3 и 5](#) и [чл. 207, ал. 8 от ЗМВР, каквото е изричното писмено отбелязване в акта](#).

При запознаване със заповедта по чл.205, ал.2 от ЗМВР, както и заповедите за изменението ѝ, на служителя са връчени три броя покани за даване на писмени обяснения и възражения в тридневен срок. Релевантно е предоставеното от К. сведение рег. №23056 от 18.07.2024 г., според което за периода от 01.11.2023 г. до 02.02.2024 г. служителят е работил с Инструкция за П.. Работата, която е извършвал с РСОД, без да има изкаран отделен курс за него, а завършен такъв по време на обучението в ЦСПП П., е изпълнявал с чужди профили, тъй като неговите не били активни.

Служителят е запознат и със заключителната Справка рег. № 4332р-84095 от 25.10.2024 г., във връзка с която му е връчена покана за даване на допълнителни обяснения и възражения. Предоставените такива с рег.№ 4332р-84165 от 28.10.2024 г. са приети от ДНО по реда на чл.27, ал.3 от Инструкция рег. № 8121з-877/2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР (Инструкция рег. № 8121з-877/2021 г.), поради което процедурата по чл.206, ал.1 от ЗМВР е изпълнена законосъобразно.

По изложените съображения съдът приема, че в хода на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл. Извършената от ДНО преквалификация на нарушението от чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР на чл.200, ал.1, т.15 от ЗМВР не накърнява правото на защита на служителя. Становището на подпомагащия орган не е задължително за ДНО, още повече при липса на промяна във фактическата обстановка при описание на нарушението. Съгласно чл.13, ал.6 от Инструкция № 81213-877/2021 г. в случаите, в които не приема изводите и предложенията на проверяващата комисия или на дисциплинарно разследващия орган, дисциплинарно наказващият орган излага своите доводи в писмени мотиви. Визираното изискване е спазено в оспорената заповед, респ. правните доводи на ДНО подлежат на контрол за законосъобразност.

По материалната законосъобразност на заповедта:

На служителя е наложено дисциплинарно наказание за това, че на 26.11.2023 г., в наряд като АП-71/72 за извършване на дейност по контрол на пътното движение, за времето от 07:00 ч. до 19:00 ч. на същата дата, със служебен автомобил с рег. № СВ 2454 НР, около 16:50 ч., в[жк], полицейските служители са извършили проверка на лек автомобил марка „Рено“, модел „С.“ с рег. [рег.номер на МПС] и водач Р. А., при която *не са връчили на водача на лекия автомобил издадените му и невръчени електронни фишове, като е следвало същите да бъдат връчени и съответно впоследствие платени от санкционираната гражданка г-жа А.*

Според разследващата комисия и ДНО това задължение произтича от чл.62, ал.7 на Инструкция № 81213-749/2014 г., според който при установяване на невръчен електронен фиш на проверяваните лица полицейски орган отпечатва същия чрез мобилно печатащо устройство и предприема действия за връчването му.

По делото не е спорно и се установява от Справка рег. № 4332р-84095 от 25.10.2024 г. (т.15, стр.7), че мл. инспектор Б. Н. К. е преминал курс на обучение в ЦСПП П., *но не е имал отделен курс за работа с РСОД, като за посочения период е използвал системата РСОД с чужди профили, тъй като неговият профил все още не е бил активен.*

По повод служебно изискана от ответника информация с Разпореждане № 28292 от 27.12.2024 г. и в о.с.з. на 21.02.2025 г. ответникът е предоставил справка рег. № 513р-15208/2025 г., според която последната извършена проверка от АП 71/72 на 26.11.2023 г., дневна смяна, е извършена в **16:43 часа** и видно от Приложение № 11 към чл.75, ал.2, т.1 (ежедневна форма за отчет от системата РСОД) справката е дублирана, което на практика показва, че горепосочената система периодично дефектира и няма връзка с Интернет и поради тази причина проверките на МПС се извършват чрез ОДЧ. За проблемите с мрежата и устройствата не се изготвят докладни записки, тъй като същите се установяват по няколко пъти в денонощието за кратък период от време. Според справката, проверката на Р. А. не е отразена в Приложение № 11 към чл.75, ал.2, т.1 от системата РСОД поради технически проблем.

В о.с.з. на 02.04.2025 г. ответникът е задължен на основание чл.190, ал.1 от ГПК да представи по делото доказателства, че Б. К. е имал достъп до системата РСОД със създаден профил и парола, респ. в следващото о.с.з. на основание чл.171, ал.5 от АПК в идентичен смисъла са дадени указания във връзка с разпределението на

доказателствената тежест.

При изрични данни по делото, че за процесния период Б. К. е използвал системата РСОД с чужди профили, тъй като неговият профил *все още не е бил активен*, както и, че на 26.11.2023 г., след 16:43 часа системата РСОД на процесния наряд е дефектирала, т.е. не е имало достъп до нея, е дължим извод за недоказаност на вмененото нарушение на чл. 194, ал. 2, т.1 от ЗМВР, вр. чл. 200, ал.1, т. 15 от ЗМВР. При недоказаност на вмененото неправомерно деяние е безпредметно обсъждането дали същото следва да се квалифицира като нарушение по чл. 200, ал.1, т. 11 от ЗМВР или по чл. 200, ал.1, т. 15 от ЗМВР.

Недоказаността на вмененото дисциплинарно нарушение определя и неправилно приложение на материалния закон –отменително основание почл.146, т.4 от АПК, поради което и съгласно чл.172, ал.2 от АПК следва да бъде отменена.

Общите разпоредби на чл.6, ал.1-5 от АПК уреждат принципа на съразмерност и предоставят правна уредба на противоречието на между частен и обществен интерес. Принципно, административните органи действат в рамките на правомощията си, установени от закона (чл.4, ал.1 от АПК), за целите, на основанията и по реда, установени от закона (чл.4, ал.2 от АПК), като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел (чл.6, ал.5 от АПК) и упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо (чл.6, ал.1 от АПК). Съотношението между общ и частен интерес е уредено в чл.6, ал.2 АПК, а именно административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Съгласно чл.4, ал.2 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. дисциплинарните наказания се налагат с цел да се въздейства възпитателно и превантивно на извършителя на дисциплинарното нарушение и на останалите служители. При липса на дисциплинарно нарушение, наложеното дисциплинарно наказание, макар и при легитимен обществен интерес да се ангажира отговорността на нарушителя Р. А., не оправдава целта на наложената на полицейския служител утежняваща мярка. Ето защо същата е несъответна на преследваната цел – отменително основание по чл.146, т.5 от АПК.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски за държавна такса в размер на 10 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв. Размерът на минималното възнаграждение по дела по ЗМВР е 750 лв. съгласно чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът намира, че договореният е заплатен размер на адвокатско възнаграждение от 1000 лв. е близък до минималния и напълно съответства на фактическата и правна сложност на спора, поради което възражението на ответника по чл.78, ал.5 от ГПК за неговата прекомерност е неоснователно.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Б. Н. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [жк], [жилищен адрес] съдебен адрес гр. С., [улица], чрез адв. А. Т. – САК, Заповед № 513з-11937 от 04.11.2024г. на директора на СДВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.15 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание

„порицание” за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. Н. К., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [жк], [жилищен адрес] на основание чл.143, ал.1 АПК сторените по делото разносики общо в размер на 1010 лв.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.211 ЗМВР.

СЪДИЯ: